

Vårvintersång 439

1. Herren älskar hela världen,
också Assurs* onda folk,
och profeten Jona är den,
som för dem skall bli Guds tolk.

2. Men profeten Jona tvekar,
han vill inte gå dit bort.
Ja, han värjer sig och nekar
och vill fly till annan ort.

3. Men när stormen skeppet griper,
där profeten somnat har,
alla och han själv begriper
att från Gud man aldrig far.

4. Ett står kvar, ett enda bara:
Jona skall i havets famn!
Men i Jonas högsta fara
blir en fisk hans räddningshamn.

5. Djupt i fiskens inre ber han,
lovar bättra vad som brast,
och vid strandens bränning ser man
fisken kasta upp sin last.

6. Äntligen till staden går han,
talar där vad Herren sagt,
och till Jonas häpnad ser man
alla tro på Herrens makt.

7. Jona ledsnar, han som tänkte
att Gud skulle kasta ned
eld från himlen, men Gud skänkte
dem förlåtelse och fred.

8. Då får Gud till Jona säga:
”När en buske torkar ner
sörjer du och vill den äga
frisk och frodig ännu mer.

9. Ännu mera angelägen
är då jag, som skapat allt,
om att alla finner vägen
och tar mot vad jag befallt.”

Christian Braw

Inspirerad av Jonas bok
Melodi: Den svenska psalmboken 7, Lova Herren, sol ...